

ČLÁNKY ZE SVĚTA

BRESCIA JE PROVINCIE MIMOŘÁDNĚ ATRAKTIVNÍ

Historie, umění, kultura,

čteme na prospektech. Zkušení však vědí: nutno přidat nádhernou přírodu s horskými areály, vhodnými pro všechny druhy zimních sportů, golfové hřiště, farmy s možností vyjížděk na koních, lázeňská střediska, a v neposlední řadě skvělou kuchyní a vína, jež zdejší vinaři nazývají „velká“. Roku 2011 byl monumentální klášterní komplex San Salvatore / Santa Giulia - zapsán do seznamu světových památek UNESCO. Původně Benediktinský ženský klášter byl dokončen Desideriem, brescijským vévodou a později králem, za podpory jeho manželky Ansy, v roce 753. Co tu uvidíme? Kostel San Salvatore je jednou z nejvýznamnějších ukázek raně středověké církevní architektury. Jeho výzdoba patří k nejbohatším a nejzachovalejším svého druhu. Klášter, který býval přístřeším jak pro poutníky, tak i pro potřebné chudé, hrál po staletí výraznou celospolečenskou úlohu. V současnosti prošel velkorysou rekonstrukcí a stal se nejen významnou památkou církevní, ale i Městským muzeem, opatrujícím nejdůležitější umělecká díla mimořádné hodnoty původem jak z Brescie, tak i z celého regionu. Součástí areálu je však i moderní konferenční hala se všemi potřebnými službami, vyhledávaná pro svou – i v evropském měřítku - ojedinělost. Přicházíme-li ulicí Via Musei, na první pohled se nezdá, že jde o tak rozsáhlý, významný a ohromující areál. O tom se přesvědčíme teprve až po vstupu... Na mapě Brescie tento komplex najdeme na půdorysu historického centra, v části zvané Citadella Vecchia, několik kroků od archeologického areálu Capitolium a od centrálních náměstí. Brescia patří mezi přední italské pokladnice umění. Historická stratifikace se výrazně podepsala na celkovém rázu urbanistické architektury – až po fasády budov a vzezření církevních staveb. Procházíme-li zdejšími ulicemi, míváme renesanční náměstí, středověké paláce, v obchodech můžeme obdivovat klenuté stropy a originální cihlové zdívo, na lavičce v parku oceníme atmosféru v bezprostředním okolí barokních chrámů, nebo se ponoříme do odkrývání tajemství jednoho z největších archeologických nalezišť v severní Itálii. Z bohatství stylů vyplývá, jak pestrá historie tudy kráčela. Není náhodou, že město se postupně stalo domovem mimořádného počtu muzeí, uměleckých galerií, kulturních nadací i množství církevních objektů, plných uměleckých děl. Sochy, malby, reliéfy a mozaiky nás provedou staletími až po umění současné.

Kam rozhodně zavítáme? Piazza del Foro a Capitolium nás přiláká, jsme-li obdivovateli starého Říma. Dominantní Capitoline Temple tu vyrostl za Vespasiana v letech 73 a 74 n.l. a ohraničil na severní straně forum Romanum. O čtyři století později podlehl požáru, znovuobjeven byl až r. 1823. Roku 1939 byl renovován. Část výzdoby celého areálu byla instalována v Muzeu San Salvatore-Santa Giulia. V původním areálu se právě dokončuje nová prohlídková trasa.

I když nejsme právě specialisté na sakrální stavby, za naši pozornost určitě stojí Stará a Nová katedrála (Duomo Vecchio a Duomo Nuovo). Najdeme je v samém středu starého města, na náměstí Pavla VI. (Piazza Paolo VI.).

Stará katedrála – Rotunda – stojí na místě původního chrámu Santa Maria Maggiore z raně křesťanského období. Ten zanikl mezi 11. a 12. stoletím a byl nahrazen rotundou, jak ji můžeme spatřit nyní. Při vstupu nás ohromí rozlehlá vnitřní dispozice se schodištěm do hloubky a osmi sloupy, podpírajícími polokouli kupole. Atraktivních, překvapivých architektonických prvků je tu ještě celá řada, jsou kombinovány se zbytky původní stavby.

Konstrukce Nové katedrály počala s nástupem 17. století, rovněž na místě předešlého chrámu - sv. Petra. Do konečné mohutné podoby se dostala po dvou stoletích, zakončena impozantní kupolí v roce 1825. Interiér chrámu se chlubí díly celé řady vrcholných umělců, současníků výstavby. Máme-li čas, chuť a zájem, pak za dalšími skvosty kultury se vydáme do Tosio Martinengo Art Gallery, či do Diocesan Museum, Teatro Grande, popř. dalších objektů. Rozhodně však nevynecháme zámek.

Zámek v Brescii – samostatná kapitola. Od středu města jej dělí ulice Via del Castello. Leží na návrší a před někdejšími nebezpečím jej chránily mohutné bastiony, imponující i našinci. V případné obraně měly bastionům pomoci i svatí, jejichž jména nesou: San Faustino, San Marco a San Pietro. Na protilehlé straně vidíme další obranný systém – Perone della Pusterla. My tu však nejsme jako útočníci, a tak se věnujme zajímavostem pro návštěvníky.

Piccolo Miglio a Grande Miglio jsou budovy z let 1597 až 1598, původně sloužící prodeji obilí. Obdiv si zaslouží jejich klenby, masivní obvodové zdi z kvádrů místního kamene „medolo“, těženého přímo z vrchu, na kterém stojí zámek. Grande Miglio dnes hostí Risorgimento Museum, dokumentující vývoj Itálie od dob napoleonských až po sjednocení republiky. Padací most z první poloviny 14. stol. a tzv. Věžeňská věž jsou další pozoruhodné objekty. Mastio – připomínající římský chrám – zbudované ve druhé polovině 1. stol.n.l. dnes nabízí Luigi Marzoliho Muzeum zbraní. Kromě zbroje původem z Milána a Brescie 15. – 18. století tu uvidíme fragmenty fresek, malby i předměty z doby episkopátu arcibiskupa Giovanni Viscontiho (1343-1354). K prohlídce nás přilákají i zbývající pevnostní věže – Mirabella, Coltrina a Francouzská. Zastavíme se i v tzv. „prodejně oleje“, původně vodní nádrže, na obchod s olejem přeměněné v 16. století. Potěší nás i skvělá vyhlídka na město.

Miroslav Navara